

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж1 36/25
19.6.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Предрага Васића, председника већа, Мирославе Вучетић и Валентине Тодоровић Воркапић, чланова већа, у парници из радног односа тужилаца АА из ..., ЈМБГ ..., и ББ из ..., ЈМБГ ..., чији је пуномоћник Иван Иванковић, адвокат из Лазаревца, Саве Сирогојна 3, против туженог АД “Електропривреда Србије”, са седиштем у Београду, Балканска 13, матични број 20053658, ради накнаде штете, одлучујући о жалби тужилаца изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П1 57/23 од 10.7.2024. године у седници већа одржаној дана 19.6.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Првог основног суда у Београду П1 57/23 од 10.7.2024. године, у ставу првом изреке, па се **ОБАВЕЗУЈЕ** тужени да првотужиоцу АА на име накнаде штете због мање исплаћене зараде по основу сменског рада исплати и то:

- износ од 5.479,36 динара са законском затезном каматом почев од 15.4.2020. године па до исплате;
- износ од 5.961,31 динар са законском затезном каматом почев од 12.6.2020. године па до исплате;
- износ од 5.427,58 динара са законском затезном каматом почев од 15.7.2020. године па до исплате;
- износ од 5.698,00 динара са законском затезном каматом почев од 14.8.2020. године па до исплате;
- износ од 6.041,33 динара са законском затезном каматом почев од 16.9.2020.

- године па до исплате;
- износ од 5.449,37 динара са законском затезном каматом почев од 15.10.2020. године па до исплате;
 - износ од 5.487,77 динара са законском затезном каматом почев од 13.11.2020. године па до исплате;
 - износ од 5.638,26 динара са законском затезном каматом почев од 15.1.2021. године па до исплате;
 - износ од 6.185,91 динар са законском затезном каматом почев од 12.2.2021. године па до исплате;
 - износ од 5.073,60 динара са законском затезном каматом почев од 12.3.2021. године па до исплате;
 - износ од 5.363,91 динар са законском затезном каматом почев од 16.4.2021. године па до исплате;
 - износ од 1.855,09 динара са законском затезном каматом почев од 16.6.2021. године па до исплате;
 - износ од 5.401,53 динара са законском затезном каматом почев од 13.8.2021. године па до исплате;
 - износ од 5.776,72 динара са законском затезном каматом почев од 15.9.2021. године па до исплате;
 - износ од 5.424,32 динара са законском затезном каматом почев од 15.10.2021. године па до исплате;
 - износ од 346,86 динара са законском затезном каматом почев од 16.11.2021. године па до исплате;
 - износ од 4.951,68 динара са законском затезном каматом почев од 15.12.2021. године па до исплате;
 - износ од 5.577,39 динара са законском затезном каматом почев од 14.1.2022. године па до исплате;
 - износ од 5.979,28 динара са законском затезном каматом почев од 11.2.2022. године па до исплате;
 - износ од 5.189,11 динара са законском затезном каматом почев од 16.3.2022. године па до исплате;
 - износ од 5.400,63 динара са законском затезном каматом почев од 15.4.2022. године па до исплате;
 - износ од 5.184,90 динара са законском затезном каматом почев од 13.5.2022. године па до исплате;
 - износ од 2.861,53 динара са законском затезном каматом почев од 15.6.2022. године па до исплате;
 - износ од 5.483,73 динара са законском затезном каматом почев од 16.9.2022. године па до исплате;
 - износ од 5.276,31 динар са законском затезном каматом почев од 14.10.2022. године па до исплате и
 - износ од 5.659,45 динара са законском затезном каматом почев од 16.11.2022. године па до исплате
- као и да на наведене износе уплати за тужиоца доприносе за пензијско и инвалидско осигурање Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање,
све у року од осам дана од дана пријема отправка ове пресуде.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Првог основног суда у Београду П1 57/23 од 10.7.2024. године, у ставу другом изреке, па се **ОБАВЕЗУЈЕ** тужени да друготужиоцу ББ на име накнаде штете због мање исплаћене зараде по основу сменског рада исплати и то:

- износ од 4.630,14 динара са законском затезном каматом почев од 15.4.2020. године па до исплате;
- износ од 3.698,58 динара са законском затезном каматом почев од 15.5.2020. године па до исплате;
- износ од 2.869,97 динара са законском затезном каматом почев од 16.9.2020. године па до исплате;
- износ од 4.502,47 динара са законском затезном каматом почев од 16.10.2020. године па до исплате;
- износ од 4.379,31 динар са законском затезном каматом почев од 16.6.2021. године па до исплате и
- износ од 4.569,22 динара са законском затезном каматом почев од 13.8.2021. године па до исплате,
као и да на наведене износе уплати за тужиоца доприносе за пензијско и инвалидско осигурање Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање,
све у року од осам дана од дана пријема отправка ове пресуде.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о трошковима садржано у првом, другом и петом ставу изреке пресуде Првог основног суда у Београду П1 57/23 од 10.7.2024. године па се **ОБАВЕЗУЈЕ** тужени да тужиоцима као солидарним повериоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од укупно 160.868,00 динара са законском затезном каматом од извршности па до исплате, у року од осам дана од дана пријема отправка ове одлуке, а захтев туженог за накнаду трошкова парничног поступка се одбија.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени да тужиоцима накнаде трошкове другостепеног поступка у износу од 71.586,00 динара у року од осам дана од дана пријме ове одлуке.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 57/23 од 10.7.2024. године, ставом првим, одбијен је тужбени захтев првотужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му на име накнаде штете због мање исплаћене зараде по основу сменског рада исплати појединачне износе са законском затезном каматом, у висини и од датума као у садржају тог става, да на те износе уплати доприносе, као и захтев првотужиоца за накнаду трошкова поступка. Ставом другим изреке пресуде одбијен је тужбени захтев друготужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му на име накнаде штете због мање исплаћене зараде по основу сменског рада исплати појединачне износе са

законском затезном каматом, у висини и од датума као у садржају тог става, да на те износе уплати доприноса, као и захтев друготужиоца за накнаду трошкова поступка. Ставом трећим изреке пресуде констатовано је да је тужба првотужиоца у делу у коме је тражио да суд обавезе туженог да му исплати увећану зараду по основу рада у сменама за период од 1.12.2019. године до 29.2.2020. године повучена, Ставом четвртим изреке констатовано је да је тужба другостужиоца у делу у коме је тражио да суд обавезе туженог да му исплати увећану зараду по основу рада у сменама за период 1.12.2019. године до 29.2.2020. године повучена. Ставом петим изреке пресуде обавезани су тужиоци да туженом солидарно на име трошкова парничног поступка исплате износ од 1.550,00 динара.

Против наведене пресуде, тужиоцу су благовремено изјавили жалбу побијајући иако стоји у целости, према садржини жалбе само у односу на одбијајући део одлуке у меритуму и у односу на одлуку о трошковима парничног поступка из свих законских разлога. Трошкове другостепеног поступка нису захтевали.

Испитујући правилност првостепене пресуде у складу са одредбом члана 386 став 3 Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 55/14 и 18/20), Апелациони суд у Београду је нашао да је жалба тужилаца основана.

У поступку доношења ожалбене пресуде нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка прописане одредбама члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку, на које другостепени суд пази по службеној дужности, нити друге битне повреде одредаба парничног поступка које би утицале на њену правилност и законитост, али је погрешно примењено материјално право.

Према чињеничном стању, утврђеном у првостепеном поступку, следи: да су тужиоци у утуженом периоду били у радном односу код туженог на неодређено време по основу уговора о раду и да су у утуженом периоду обављали рад по распореду 12 сати рада, 36 сати одмора, 12 сати рада, 36 сати одмора и тако редом те да је општим актом туженог за рад у сменама предвиђена увећана зарада, а висину исте за сваког од тужилаца и то појединачне износе те датуме доспелости првостепени суд је утврдио вештачењем чију је рачунску тачност првостепени суд прихватио јер је дата у складу са задатком вештачења, а на основу расположиве документације у списима од стране стручног, објективног и непристрасног лица.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је погрешном применом одредаба члана 63 Закона о раду и одредаба Посебног колективног уговора за електропривреду Србије закључио да се овде не ради о сменском раду и тужбени захтев тужилаца одбио.

Међутим, одредбом члана 108 став 4 Закона о раду је прописано да општим актом и уговором о раду могу да се утврде случајеви у којима запослени има право на увећану зараду, као што је увећање зараде по основу рада у сменама.

Према одредби члана 38 став 1 тачка 4 Посебног колективног уговора за електропривреду Србије основна зарада запосленог увећава за рад у сменама за 8,9%.

Уколико се запослени на истом послу смењују према унапред утврђеном редоследу ради се о сменском раду па рад у сменама је рад који се непрекидно или са прекидима ради у најмање две смене, било дневне, било ноћне, односно то је таква организација рада у којој радници односно запослени мењају једни друге на истом радном месту у складу са одређеним обрасцем, укључујући образац ротирања, а који може бити непрекидан или са прекидима у различито време током одређеног периода дана или ноћи па да у конкретном случају несумњиво је утврђено да су тужиоци радили по утврђеном распореду рада сваког другог дана по 12 сати и 36 сати одмора и тако редом у континуитету, дакле у сменама, при чему је општим актом туженог предвиђено право на увећану зараду за такав рад па како тужени тужиоцима за утужени период није исплаћивао увећану зараду по основу сменског рада, поступио је супротно одредбама Закона о раду и Посебног колективног уговора, те тужиоци имају право на накнаду штете у виду зараде за сменски рад према налазу и мишљењу судског вештака, а даље им припада и право да захтевају од туженог да на наведене износе уплати у њихову корист доприносе за обавезно социјално осигурање односно тражене доприносе за пензијско и инвалидско осигурање Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање, ово с позивом на одредбе члана 2 и 51 Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање.

Са свега наведеног преиначена је пресуда, у ставу првом и другом изреке, и обавезан тужени да тужиоцима накнади штету у складу са општим правилом накнаде штете садржаним у одредби члана 154 Закона о облигационим односима у висини коју је првостепени суд утврдио вештачењем и на појединачне износе тужиоци имају право на законску затезну камату од датума доспелости утврђених вештачењем у складу са одредбом члана 277 Закона о облигационим односима.

Преиначено је и решење о трошковима парничног поступка, садржано у ставу првом, другом и петом изреке првостепене пресуде, код околности да тужиоци који су са овом одлуком успели у спору по спојеним парницима имају право на накнаду потребних трошкова парничног поступка у складу са одредбама члана 153, 154 и 163 Закона о парничном поступку па је обавезан тужени да тужиоцима као солидарним повериоцима накнади трошкове парничног поступка и то: за састав тужбе од стране адвоката за сваку од тужби по 9.000,00 динара, укупно за тужбе два тужиоца 18.000,00 динара; за састав образложеног поднеска писаног од стране адвоката за оба тужиоца укупно 20.250,00 динара; за заступање оба тужиоца од стране адвоката на два одржана рочишта у износу од за свако рочиште укупно по 27.000,00 динара, што је укупно за заступање две странке од стране адвоката на та два рочишта 54.000,00 динара; за заступање оба тужиоца и то приступ на неодржано рочиште од стране адвоката укупно 16.875,00 динара, све имајући у виду вредност спора и важећу АТ на дан пресуђења, нарочито одредбе исте везане за заступање две странке, због чега је увећање 50% за другу странку за сваку радњу коју је адвокат као пуномоћник предузео за оба тужиоца, као и трошкове вештачења у износу од укупно 30.000,00 динара, те трошкове судске таксе на тужбу првотужиоца и друготужиоца у износу од по 3.100,00 динара, те таксе на првостепену пресуду за првотужиоца у износу од 12.459,00 динара и друготужиоца у износу од 3.084,00 динара, све имајући у виду вредност спора и важећу ТТ на дан настанка сваке од таксених обавеза, а трошкови туженог су одбијени као неосновано

захтевани.

Пошто су тужиоци успели у поступку по жалби овај суд је обавезао тужног да име накнади потребне трошкове које су имали и то за састав жалбе од стране адвоката у укупном износу од 40.500,00 динара, имајући у виду вредност спора за сваког од тужилаца и важећу АТ према којој је увећање за другог тужиоца 50% у односу на трошак састава жалбе за једног тужиоца од 27.000,00 динара, према истој и трошкове таксе за жалбу и другостепену одлуку и то за првотужиоца по 12.459,00 динара, а за друготужиоца по 3.084,00 динара, што је укупно за таксу према ТТ 31.086,00 динара, а што је у збиру са тошковима састава жалбе за два тужиоца укупно 71.586,00 динара.

На основу изложеног и применом одредаба члана 394, 401 и 165 ст. 1 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” бр. 72/11, 55/14 и 18/20), одлучено је као у изреци ове пресуде.

**Председник већа-судија
Предраг Васић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић